

XXX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Sognefogdernes fremtidige Lønning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Nærværende Lovforslag gaaer ud paa at bestemme Sognefogdernes Lønning paa en mere ligelig og hensigtsmæssig Maade end den for Tiden gjældende, og, da Udvalget erkjender det ønskelige i, at den foreslaaede Forandring skeer, skal det forsaavidt tilraade Udfastets Vedtagelse. Udvalget har eiheller fundet tilstrækkelig Grund til at foreslaae nogen Forandring i de Grændser, indenfor hvilke Lønnens Størrelse bliver at fastsætte. Vel foreslaaer Udvalget, at der i denne Lov ikke tages nogen Bestemmelse med Hensyn til Lægdsmandsbestillingen, og dette kunde synes at maatte føre til at nedsætte det fastsatte Maximum af 100 Rd.; men paa den anden Side fraraader Udvalget ogsaa den Bestemmelse i § 1, hvorefter der i meget store og udstrakte Districter skulde kunne som Undtagelser fastsættes et endnu høiere Beløb, og, naar 100 Rd. saaledes i ethvert Tilfælde ufravigelig er det høieste Beløb, der kan tilstaaes, finder Udvalget, at man derved bør blive staaende.

Den nævnte Undtagelse med Hensyn til Lønnens Størrelse i meget store Districter fraraader Udvalget, fordi det ikke anseer det for ønskeligt, at Sognefogeddistricterne blive meget store og omfatte flere Sogne, da Forretningernes hurtige og gode Udførelse let derved vil komme til at lide, men saadanne større Districter

kunde let paa flere Steder fremkaldes ved at vedtage den omhandlede Undtagelse.

Naar Lovudkastet bestemmer, at det Regulativ, hvori Lønnen for hvert enkelt Sognefogeddistrict fastsættes, skal affattes af Amtsraadet, da er Udvalget fuldkommen enig heri, men det har ikke kunnet overbevise sig om, at Amtsraadet i sin egen Midte har al den fornødne locale Kjendskab til og Interesse for ethvert enkelt Sognefogeddistrict som Sognets egen nærmeste communale Repræsentation. Hvor Amtet som en communal Eenhed skal repræsenteres, fremtræder Amtsraadet vistnok med al fornøden Kundskab, Dygtighed og Interesse; men naar det er de særlige Sognes eller endnu mindre Districters specielle Forhold, hvorom der handles, antager Udvalget ikke, at Amtsraadet uden Skade kan undvære Sogneforstandskabernes oplysende Raad og Veiledning, ligesom det ogsaa maa ansees som en berettiget Forventning i Communerne, at deres nærmeste communale Repræsentation kan faae Leilighed til at udtale sin Mening om slige Forholds hensigtsmæssigste Ordning. Da Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Lønnens Størrelse for hvert enkelt Sognefogeddistrict imidlertid nødvendig maa udgaae fra en eensartet Betragtning og en almindelig Sammenligning med de øvrige Districter, for at den nødvendige Ligelighed kan tilveiebringes, saa maa det